
[2023-11-RE](#)

Causa 2023-11-RE

(Gutiérrez Palau c/ Principat d'Andorra)

Número de registre 74-2023. Recurs d'empara

Aute del 13 de març del 2023

BOPA núm. 40, del 22 de març del 2023

En nom del Poble Andorrà;

El Tribunal Constitucional;

Atès l'escrit presentat i registrat al Tribunal Constitucional, el 10 de febrer del 2023, per la representació processal del Sr. Albert Gutiérrez Palau, mitjançant el qual interposa un recurs d'empara contra la sentència del 27 de gener del 2023, dictada per la Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia, i per extensió contra la sentència del 8 de juny del 2022, dictada pel Tribunal de Corts, per una presumpta vulneració dels drets a la jurisdicció i a la presumpció d'innocència, reconeguts a l'article 10 de la Constitució, i, atès que demana al Tribunal Constitucional que atorgui l'empara sol·licitada, que declari la vulneració dels drets esmentats i que anul·li les resolucions impugnades. Així mateix, d'acord amb els articles 88.1 i 90.1 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, demana que s'acordi urgentment la suspensió dels efectes de la sentència de la Sala Penal atesos els greus perjudicis que aquests poden suposar;

Vista la Constitució, especialment els articles 10, 41.2, 98 c) i 102;

Vista la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, especialment el títol IV, capítols primer i sisè;

Escollat l'informe del magistrat ponent, Sr. Jean-Yves Caullet;

1. Antecedents processals davant les jurisdiccions ordinàries

1.1. En el marc d'una separació sentimental de parella, en el moment de retornar la filla en comú a la mare, la qual l'havia anat a buscar amb el vehicle de la seva amiga (també exparella del pare), una vegada la menor ja es trobava dins el vehicle amb la seva mare, el Sr. Albert Gutiérrez Palau hauria envestit intencionadament aquest vehicle marxant seguidament del lloc.

1.2. El 8 de juny del 2022, el Tribunal de Corts va condemnar, mitjançant sentència, el Sr. Albert Gutiérrez Palau com a responsable penal en concepte d'autor d'un delictes major de maltractament utilitzant objectes o mitjans amb perill de causar la mort o lesions més greus a la víctima a la pena d'1 any de presó condicional, amb un termini de suspensió de 4 anys; d'un delictes major de maltractament utilitzant objectes o mitjans amb perill de causar la mort o lesions més greus a la víctima amb l'agreujant de parentiu a la pena de 15 mesos de presó condicional, amb un termini de suspensió de 4 anys; d'un delictes major de maltractament utilitzant objectes o mitjans amb perill de causar la mort o lesions més greus a la víctima a la pena d'1 any de presó condicional qualificada a no entrar en contacte amb J. D. E. pel termini de 4 anys, amb un termini de suspensió de 4 anys; i d'un delictes menor de danys dolosos a la pena de multa de 500,00 €.

Per tots tres delictes el va condemnar a la pena complementària de seguiment del programa de Govern d'atenció a les relacions no violentes fins al seu compliment o durant el termini d'1 any.

Tanmateix, el va absoldre d'un delictes major de maltractament utilitzant objectes o mitjans amb perill de causar la mort o lesions més greus a la víctima.

En concepte de responsabilitat civil, va ser condemnat a indemnitzar a M. V. B. en la quantitat de 693,90 €. Se'l va condemnar també al pagament de les despeses processals causades.

Aquesta resolució va ser modificada mitjançant un aute del 15 de juny del 2022, en què es va rectificar un error de redacció.

1.3. La representació processal del Sr. Albert Gutiérrez Palau va presentar un recurs d'apel·lació contra aquesta sentència, i, el 27 de gener del 2023, la Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia va dictar una sentència mitjançant la qual desestimava aquest recurs i confirmava íntegrament la resolució de la primera instància.

1.4. El 10 de febrer del 2023, la representació processal del Sr. Albert Gutiérrez Palau va interposar un recurs d'empara contra la sentència del 27 de gener del 2023, dictada per la Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia, i per extensió contra la sentència del 8 de juny del 2022, dictada pel Tribunal de Corts, per una presumpta vulneració dels drets a la jurisdicció i a la presumpció d'innocència, reconeguts a l'article 10 de la Constitució.

2. Argumentació jurídica

2.1. Argumentació del recurrent

- El recurrent al·lega que va presentar apel·lació contra la sentència del Tribunal de Corts per tal com no s'havien tingut en compte una sèrie d'elements que l'exculparien de la comissió dels fets que se li imputaven: que abans de la data dels fets, ja existia una enemistat manifesta entre ell i les seves exparelles; que ell sempre havia declarat, sense cap contradicció, que no havia estat l'autor dels fets; que de l'informe policial es desprenia únicament la marca d'unes roderes, quan segons les denunciants els impactes havien sigut quatre o cinc; aquestes roderes no s'han vinculat amb les rodes del seu vehicle; no hi ha fotografies que acreditin els danys del vehicle de la víctima, ni la factura de la reparació del vehicle, només existeix un pressupost; en l'informe policial tampoc s'esmenta que al voltant del vehicle de les presumptes víctimes hi haguessin petjades en la neu, quan aquestes van denunciar que ell hauria donat varis tombs al seu voltant; que tampoc s'han

aportat les gravacions de les càmeres de seguretat d'una empresa propera al lloc dels fets; que no es fa cap referència al vídeo que hauria gravat una de les presumptes víctimes, la qual s'havia compromès a aportar a les actuacions; que ell segurament estava comprant en uns magatzems propers al seu domicili; i, que el seu pèrit de part no va constatar cap dany en el seu vehicle.

- Tot i que la Sala Penal reconeix aquestes mancances, desestima el recurs d'apel·lació i vulnera, per tant, la seva presumpció d'innocència.

- Segons el seu parer, les sentències impugnades s'han construït sobre la seva presumpció de culpabilitat, ja que només s'han ponderat elements d'acusació sense sotmetre'ls a una veritable contradicció.

- Considera que l'enemistat manifesta amb les seves exparelles és un motiu suficient que podria justificar una causa espúria per denunciar-lo falsament, perquè no hi cap prova en la causa que demostrï que va envestir un vehicle, ni de l'informe policial es pot desprendre cap dany d'aquestes característiques.

- També considera molt dubtosa l'actitud de la propietària del vehicle que no va voler ser present al judici, i finalment només va sol·licitar el pressupost al planxista; també va aportar un certificat mèdic que indicava que havia sofert una fuetada cervical per un fort impacte, però la sentència omet que aquest certificat és anterior.

- Reconeix que l'únic element en contra seva és la declaració de la seva filla menor, però considera que aquesta hauria de ser valorada amb prudència, atès que opina que podria haver estat sotmesa a pressió emocional per part de les denunciants.

- Per acabar, demana al Tribunal Constitucional que atorgui l'empara sol·licitada, que declari la vulneració dels drets esmentats i que anul·li les resolucions impugnades. Així mateix, d'acord amb els articles 88.1 i 90.1 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, demana que s'acordi urgentment la suspensió dels efectes de la sentència de la Sala Penal atesos els greus perjudicis que aquests poden suposar.

2.2. Argumentació de la Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia

- Segons el parer del recurrent, la sentència del Tribunal de Corts no conté una narració precisa dels fets que considera provats, ja que s'han deixat de tenir en consideració una sèrie de dades que qüestionen la seva participació en els fets delictius que se li van imputar.

- La Sala Penal manifesta que el recurrent confon els fets que es consideren provats amb el procés intel·lectiu de valoració de les proves, a través del qual s'arriba a establir els fets provats (fonaments jurídics).

- Afegeix que en l'apartat dels fets provats només s'han de consignar els elements fàctics que el tribunal considera acreditats com a resultat de la valoració de les proves (article 180 del Codi de procediment penal).

- Prova d'aquesta confusió es troba en el segon motiu d'impugnació, en què s'al·lega l'error en la valoració de les proves i la vulneració del principi de la presumpció d'innocència. En aquest motiu es tornen a reproduir els mateixos arguments exposats en el primer: que no va col·lidir

intencionadament amb el seu cotxe contra el cotxe en què es trobaven dues de les seves exparelles i una filla de 5 anys.

- Tot i que el recurrent nega haver comès aquest fet denunciat per les víctimes, el Tribunal de Corts el va considerar provat, perquè els agents de policia van comprovar el rastre de rodes en la neu, el motor del cotxe calent aparcat a prop del lloc dels fets i que presentava uns desperfectes compatibles en l'alçada i en el lloc amb els danys de l'altre cotxe, i perquè les declaracions de la menor, la qual no tenia sentiments negatius contra el seu pare, també avalaven l'incident.

- El Tribunal de Corts va disposar de prova de càrrec apta i suficient per arribar a la conclusió de la intencionalitat de la col·lisió.

- Precisa que l'absència de diversos elements en les actuacions, com el fet que no es demanessin les gravacions de les càmeres de seguretat d'una empresa propera al lloc dels fets o que no s'aportés un vídeo gravat per una de les víctimes, o que l'informe policial no observés petjades al voltant del vehicle de les víctimes, entre d'altres, no demostra que els fets no succeïssin i que la realitat dels mateixos quedés constatada per altres proves.

- En definitiva, conclou que si bé tots els arguments defensius no van ser analitzats en la sentència, molts d'ells son incompatibles amb el resultat d'altres proves i la resta son irrellevants per evidenciar que els fets no van succeir com es declara en la sentència. I conclou que la condemna del recurrent se sustenta en una prova de càrrec vàlida de suficient contingut incriminatori, correctament valorada, no havent-se produït la vulneració de la presumpció d'innocència que es denuncia.

- Per aquests motius, desestima el recurs d'apel·lació formulat pel recurrent.

3. Fonaments jurídics del Tribunal Constitucional

3.1. El Tribunal Constitucional no és ni una tercera instància, ni un tribunal suprem, ni un tribunal de cassació.

3.2. En el marc d'aquest recurs d'empara el recordatori del punt anterior és essencial, ja que el recurrent desenvolupa els mateixos arguments que ja va articular davant la jurisdicció ordinària.

3.3. De fet, el recurrent tan sols impugna l'apreciació de les proves i aquesta valoració correspon de manera exclusiva a la jurisdicció ordinària, tret que aquesta valoració sigui manifestament irraonable, il·lògica o arbitrària o que vulneri algun principi constitucional o dret o llibertat reconeguts per la Constitució.

3.4. En aquest cas concret, el recurrent va poder presentar els seus arguments davant els tribunals ordinaris, i, la sentència impugnada, encara que sigui comprensible que no li convingui, està fonamentada en Dret. El raonament sobre el qual aquesta sentència està assentada no pot considerar-se arbitrari o il·lògic o irraonable.

3.5. Per consegüent, aquest recurs d'empara ha estat presentat com ho hagués estat davant un tribunal de tercera instància i està manifestament mancat de contingut constitucional, així doncs, ha de ser declarat inadmissible a tràmit.

Per tot això que s'ha exposat,

El Tribunal Constitucional del Principat d'Andorra,

Decideix:

1. No admetre a tràmit el recurs d'empara 2023-11-RE interposat per la representació processal del Sr. Albert Gutiérrez Palau contra la sentència del 27 de gener del 2023, dictada per la Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia.
2. Notificar aquest aute a la representació processal del recurrent, al president del Tribunal de Corts, al president del Tribunal Superior de Justícia i al Ministeri Fiscal.
3. Publicar aquest aute, d'acord amb allò que disposa l'article 5 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*.

Acordat a Andorra la Vella, el 13 de març del 2023.

Jean-Yves Caillet Joan Manel Abril Campoy
President Vicepresident

Dominique Rousseau
Magistrat